

Instytut Pamięci Narodowej - Wrocław

<https://wroclaw.ipn.gov.pl/wro/aktualnosci/165943,Inauguracja-obchodow-40-rocznicy-powstania-Solidarnosci-Walczej-Wroclaw-2-czer.html>
06.05.2024, 18:04

Inauguracja obchodów 40. rocznicy powstania Solidarności Walczącej - Wrocław, 2 czerwca 2022

W Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu delegacja Oddziału IPN we Wrocławiu złożyła kwiaty pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego, założyciela Solidarności Walczącej.

O bohaterze dzisiejszej uroczystości, o jego ideach, o organizacji, którą kierował, o marzeniu o niepodległej Polsce opowiadali Jarosław Kresa, wicewojewoda dolnośląski, dr Paweł Rozdżestwieński, dyrektor Oddziału IPN we Wrocławiu, Marta Morawiecka, córka Kornela Morawieckiego, Krzysztof Tenerowicz, działacz SW i Andrzej Jaroch, przewodniczący Sejmik Województwa Dolnośląskiego .

Uroczystość poprowadził Wojciech Trębacz, naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN we Wrocławiu.

Kornel Morawiecki (9 V 1941 - 30 IX 2019), założyciel i przewodniczący Solidarności Walczącej.

Od 1963 r. był pracownikiem naukowym Instytutu Fizyki, następnie Instytutu Matematyki Politechniki Wrocławskiej (doktorat w 1967). W marcu 1968 uczestnik strajków studenckich na PWr, następnie wydawca i kolporter (z Jerzym Petryniakiem, Zdzisławem Ojrzyńskim, Piotrem Plenkiewiczem, Ryszardem Trąbskim) m.in. w czasie pochodu 1 V ulotek wzywających do obrony represjonowanych studentów; od VIII 1968 drukarz ulotek i plakatów, uczestnik akcji plakatowej przeciw interwencji wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji, następnie uczestnik rozwieszania klepsydr upamiętniających śmierć Jana Palacha, malowania napisów na murach. Drukacz i kolporter ulotek potępiających pacyfikację protestów na Wybrzeżu w 1970. 1979-1980 współpracownik Klubu Samoobrony Społecznej we Wrocławiu; od jesieni 1979 współorganizator druku, kolportażu, następnie redaktor naczelny niezależnego miesięcznika „Biuletyn Dolnośląski”. W 1980 napisał i wspólnie z redakcją „BD” rozpowszechnił oświadczenie potępiające inwazję Związku Sowieckiego na Afganistan. W VI 1979 (z Jerzym Petryniakiem, Zbigniewem Oziewiczem, Januszem Gorylem, Zbigniewem Duszakiem, Włodzimierzem Winciorkiem, Garetem Sobczykiem) witał Jana Pawła II w Warszawie, Częstochowie i Krakowie białoczerwonym transparentem z napisem: „Wiara Niepodległość”; w Warszawie na pl. Zwycięstwa był to jedyny transparent o treści niepodległościowej.

W VIII 1980 z zespołem „BD” wspomagał strajki solidarnościowe z robotnikami Wybrzeża. Od IX 1980 współorganizator „S” na Dolnym Śląsku; członek „S” na PWr, w VI 1981 delegat

na I WZD Regionu Dolny Śląsk, delegat na I KZD, jeden z inspiratorów „Pośłania do narodów Europy Wschodniej”; współredaktor gazety plakatowej „Nasze Słowo”. Przygotował i drukował odezwy NTS w jęz. rosyjskim do żołnierzy sowieckich stacjonujących w Polsce. 14 IX 1981 zatrzymany na 48 godz. pod zarzutem podważania sojuszu z ZSRS, zwolniony po poręczeniu przez rektora PWr i pod groźbą „S” strajku powszechnego w Regionie Dolnośląskim; w X i XI 1981 odbyło się kilka rozpraw przed Sądem Rejonowym we Wrocławiu.

13 XII 1981 uniknął zatrzymania: wieczorem przewoził sprzęt poligraficzny i wydrukowany 12 XII 1981 nakład kolejnego nr. „BD” do kolportażu; upoważniony przez Władysława Frasyniuka do wydawania i podpisywania oświadczeń jego nazwiskiem; organizator podziemnej struktury drukarskiej i kolportażowej RKS „S”, redaktor podziemnego pisma „Z Dnia na Dzień... (1. nr drukowany w nocy 13/14 XII 1981 i kolportowany rano we wrocławskich fabrykach); od V 1982 w składzie RKS, następnie w związku z różnicą zdań z W. Frasyniukiem nt. metod działania zrezygnował z członkostwa w RKS. W VI 1982 współzałożyciel Solidarności Walczącej, do 1990 przewodniczący; redaktor podziemnego pisma „Solidarność Walcząca”. 9 XI 1987 aresztowany, przewieziony do Warszawy, przetrzymywany w AŚ Warszawa-Mokotów, 30 IV 1988 podstępem zmuszony do opuszczenia kraju, powrócił po 3 dniach, deportowany z lotniska w Warszawie do Wiednia bez prawa powrotu. Emisariusz spraw polskich na spotkaniach w Anglii, USA i Kanadzie. Na wieść o strajkach powrócił nielegalnie do kraju w końcu VIII 1988 i stanął na czele SW.

Przeciwnik Okrągłego Stołu w 1989; ujawnił się na zjeździe założycielskim Partii Wolności w VI 1990. W 1991 redaktor naczelny pisma „Dni”. 1993-2009 pracownik Pwr.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (Londyn, 1988), Orderem Orła Białego (2019).

W latach 1979-1990 był rozpracowywany przez Wydz. III/III-1/Inspektorat 2 KW MO/WUSW we Wrocławiu w ramach SOR krypt. Harcerz/Tarantula/Ośmiornica.

(za Encyklopedią Solidarności)

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim

Złożenie kwiatów pod tablicą ku czci Kornela Morawieckiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim